

Slutblåst för Norrman

Domarveteranen om gnälliga svenskar, Hall of Fame och den överraskande "avslutningsgrejen"

FOTO: HÅKAN STRANDMAN

Lägger skridskorna på hyllan. På lördag är det slutdömt för gott för linjedomaren Johan Norrman, 36. Karlstadbons sista uppdrag blir matchen mellan Färjestad mot Modo.

I morgon gör linjedomaren Johan Norrman sin sista match.

Slut på sena nätter i bilen. Slut på fina internationella uppdrag.

Och slut på gnället från de svenska elitspelarna.

- Det stora samtalsämnet bland domarna på de stora internationella turneringarna är de gnälliga svenska spelarna. Inga andra spelare är i närheten av att gnälla så mycket som de svenska, säger Norrman.

2002-03-01

När Färjestad i morgon möter Modo på hemmaplan är det för ovanlighetens skull en linjedomare som står i centrum för uppmärksamheten.

Johan Norrman, 36, gör nämligen sin sista match i den randiga dräkten och därmed tar en drygt 20 år lång och framgångsrik karriär slut.

- Jag bestämde mig för flera år sedan att jag skulle sluta när jag stod på topp och efter OS i Salt Lake City känns det som om jag nått det målet, säger Norrman.

DE FLESTA GRABBAR i yngre tonåren som gilla ishockey drömmer om att bli proffs i NHL eller åtminstone en hyfsat framgångsrik spelare i elitserien. Tränare, eller möjligtvis huvuddomare, är för vissa reservplanen in i hockeysocieteten.

Men inte för Johan Norrman.

Han bestämde sig i stället för att bli den bästa linjedomaren. Anledningen var...ovanlig.

- Jag var helt enkelt skiträdd för att bli tacklad in i sargen när jag spelade hockey. Svårare än så är det inte, skrattar Norrman.

En skiträdd 14-åring började marschen mot toppen i Forshaga 1979 och gjorde debut i elitserien 1986. Året efter var han ordinarie linjedomare i den högsta svenska serien. Men elitserien var bara ett steg på vägen för den målmedvetna 36-åringen.

- Jag ville ut i världen och döma.

Första internationella uppdraget var JVM 1990/1991 i Kanada och precis som tidigare gick det mesta som på räls. Drygt tre år senare, 1994, blev han uttagen till OS i Lillehammer. Livet lekte.

DÅ KOM DEN stora motgången.

- Jag dömdo semifinalen mellan Kanada och USA. En bit in i matchen spelade en amerikansk spelare upp pucken från egen zon och jag följde pucken med blicken. När jag en halvsekund senare vänder tillbaka blicken ligger den amerikanska spelaren på isen och blöder rejält. Han hade blivit nedhuggen av en kanadensare bara tre meter ifrån mig och jag hade inte sett någonting. Det var fruktansvärt, säger Norrman.

Efter den incidenten blev Johan satt i karantän av den internationella domarbossen Bob Nadin.

Nästa internationella uppdrag kom först 1997. Och det var inget toppuppdrag direkt.

- (skratt) Nej, jag blev skickad till b-JEM för juniorer i Slovenien. Danmark, Norge och några andra små hockeynationer fanns bland de deltagande länderna. Roligare turneringar har man varit på, flinar Norrman.

Kul eller inte.

COMEBACKEN i Slovenien blev i alla fall starskottet för den andra delen av Johans internationella karriär och både 2000 och 2001 dömdo han VM och så sent som för några dagar sen kom han hem från OS i Salt Lake City.

- En kanonturnering med enormt proffsiga spelare och domare. Att döma NHL-spelare är bland det roligaste som finns. Det blir nästan aldrig en massa onödigt tjafs.

* Som i elitserien, menar du?

- Ja, skillnaden är otroligt stor. De svenska spelarna är ökända för att vara gnälliga. När man dömer internationellt är det jätteskönt att vara svensk för då slipper man döma svenskarna (skratt).

EFTER NORRMANS sista match i Salt Lake City kom det fram en herre och bad om att få Johans domartröja.

- Jag undrade varför och då berättade han att den skulle sättas upp i hockeyns Hall of Fame i Toronto. Fantastiskt, säger Norrman.

Känd i hela hockeyvärlden, med andra ord. En värdig avslutning på en framgångsrik karriär.

Men fortfarande återstår en sista match för Johan. Färjestad mot Modo i Löfbergs Lila Arena i

morgon.

Och Johan tänker avsluta karriären på ett speciellt sätt.

- Jag säger inte vad jag ska göra, men håll utkik i början av den tredje perioden för då planerar jag en liten överraskande avslutningsgrej, säger Norrman med ett snett leende.

FOTNOT: Johans fru Stini är höggravid och om det "är dags" på lördag kommer Johan avsluta sin domarkarriär vid ett senare tillfälle. I vilket fall som helst kommer det att ske i Ljöfbergs Lila Arena.

Fem frågor om karriären till Johan Norrman

* Vem är den trevligaste spelaren på isen?

- Jag måste säga Färjestads Mathias Johansson. Mathias förstår vår situation och gnäller aldrig i onödan.

- När han väl ryter till någon gång i bland är det nästan alltid befogat. Det är NHL-stuk på hans uppförande på isen. Proffsig.

* Vem är den otrevligaste spelaren på isen?

- Pär Djoos i Brynäs! Tja, vad ska man säga...? Gnäll, gnäll och åter gnäll. Funderade ett tag på att skriva ett brev till honom efter karriären och berätta vad skönt det ska bli att slippa se hans fula tryne och höra hans eviga gnäll, men jag tror jag struntar i det trots allt.

* Märkligaste incidenten i domarkarriären?

- Det var nog i min andra elitseriematch som spelades mellan Brynäs och Djurgården. Efter fem minuter ramlade jag in i Brynäs bås, efter tio minuter gjorde jag en wash-out och råkade träffa Djurgårdens tränare Leif Boork i ansiktet så hans glasögon hamnade på sned och efter femton minuter blev det ett stort slagsmål. Det var på den tiden när spelare som Thomas Eriksson och Håkan Södergren härjade som värst så det blev en hel del att göra under det där slagsmålet.

* Största misstaget?

- När jag missade att en amerikansk spelare blev nedslagen av en kanadensare i OS i Lillehammer. Efter det misstaget var jag i stort sett tillbaka på ruta ett vad gäller den internationella karriären.

* Roligaste minnet?

- VM-finalen 2001 i Tyskland mellan Finland och Tjeckien.

TOMMY JANSSON